

Nr 245

Av herr **Berglund**, om föreskrift att endast s. k. lätt bränsle må användas för dieseldrivna fordon.

Avgaserna från en dieseldriven bil-, buss- eller lastbilmotor är luftförorenande framför allt genom mängden sotpartiklar. Den 1 juli 1969 trädde dock bestämmelser om plombering av insprutningspumpen på dieslbilar i kraft, vilka bl. a. innebär att insprutningspumpen skall vara så inställd att sotmängden i dieselavgaserna blir den minsta möjliga. Dessa bestämmelser har inneburit ett steg i riktning mot minskad luftförorening genom motorfordonstrafiken.

Den stora luftföroreningsfaktorn när det gäller bensindrivna motorfordon är koloxidutsläppen. En dieselmotor släpper praktiskt taget inte ut någon koloxid alls. Alla åtgärder bör vidtagas för att minska koloxidutsläppen. En åtgärd i detta syfte är sålunda att främja en övergång till diesel-drift av personbilar, eventuellt genom förmånligare beskattningsregler.

En dieselmotor har vidare sådana tekniska egenskaper att den kan köras på olika typer av bränsle. Det vanligaste dieselbränslet är den s. k. dieseloljan, vars nackdel från luftföroreningssynpunkt är att dess avgaser innehåller 3,5 % svavel. Nu kan emellertid befintliga dieselmotorer utan svårighet köras på s. k. lätt bränsle, d. v. s. närmast flygfotogen i stället för dieselolja. Det lätta bränslet, som är någon ettöring dyrare per liter, innehåller endast 0,5 % svavel i avgaserna. En obligatorisk föreskrift om användande av s. k. lätt bränsle för dieslbilar skulle omedelbart bidra till minskade luftföroreningar.

Med hänvisning till vad här anförts hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om föreskrifter om att endast s. k. lätt bränsle får användas för dieseldrivna motorfordon.

Stockholm den 22 januari 1970

Helge Berglund (s)